

Jackal Highway

Iris Pinson

Jackal Hayway

Iris Pinson

Een sensuele, psychologisch gelaagde roman over controle, zelfbeeld en het verlangen naar echte verbinding.

Sanny is een lieve, onschuldige vrouw die verlangt naar liefde, vertrouwen en een thuis. Haar ontmoeting met Boris op de Zomerparty on the Beach lijkt het begin van iets moois. Hij is knap, zelfverzekerd en onweerstaanbaar, maar achter zijn charme schuilt een wereld die gevaarlijker is dan Sanny ooit had kunnen bedenken. Wat begint als een toevallige ontmoeting verandert al snel in een spel van macht en verleiding.

In de tussentijd kiest Sanny voor een frisse start bij een innovatieve startup in Rotterdam. Ze hervindt haar kracht en sluit hechte vriendschappen met collega Quinn en haar onverwacht ontdekte nicht Esmee.

Wanneer alles bij Sanny weer op rolletjes loopt, verschijnt Lorenzo: onweerstaanbaar, raadselachtig en gevaarlijk aantrekkelijk. Zijn aanwezigheid werkt als een stroomstoring in haar zorgvuldig opgebouwde bestaan, waarin Sanny dreigt te verdwijnen.

Esmee en Quinn gaan op zoek en vinden een plek waar identiteit vloeibaar wordt en liefde een algoritme kan zijn. In deze beklemmende wereld vervagen de grenzen tussen verlangen en realiteit. Is Sanny nog te redden, of is ze voorgoed opgenomen in een systeem dat haar herschreven heeft?

Deel I – Ontketen mijn hart

Hoofdstuk 1

‘Schat, ik hou van je. Wanneer kan ik weer bij je zijn? Laat alsjeblieft iets van je horen’, smeekte Sanny zwoel voor de zoveelste keer in een voicemailbericht aan Boris.

Sanny miste Boris, de liefde van haar leven. Als ze zijn stem hoorde, zonk ze weg in eindeloze liefdesdromen. De laatste tijd had ze weinig van Boris vernomen op een haastig appje na: *‘Druk nu. Bel je later.’*

Dat was al vijf dagen geleden. Tot haar ergernis was hij ook onbereikbaar.

Gefrustreerd keek ze naar haar telefoon. ‘Onbereikbaar’, mompelde ze, en ze trommelde met haar vingers op het aanrecht.

Sanny maakte zich zorgen en vroeg zich af of Boris nog wel om haar gaf, aangezien hij weinig moeite deed om contact met haar te zoeken. Zou hij überhaupt nog wel iets voor haar voelen? Waar was hij toch mee bezig? Ze kon niet loskomen van de gedachte dat hij misschien een ander had, maar tegelijkertijd vond ze dat Boris niet zo’n type was. Hij was zakelijk ingesteld en erg kil als het op emoties aankwam. Maar zelfs dat was tot nu toe charmant geweest.

Het leek wel alsof hij van de aardbodem verdwenen was. Onlangs was Sanny in een opwelling naar zijn appartement gereden. Toen ze aanbelde, opende een vreemde man de deur, die botweg zei dat Boris niet thuis was. Op de vraag of hij een collega van Boris was, gaf de man geen antwoord en sloeg hij de deur voor haar neus dicht. Teleurgesteld keerde Sanny huiswaarts en vroeg zich af of Boris wel woonde op het adres dat ze op het witte envelopje had gezien dat uit zijn zak was gevallen.

Sanny had het gevoel dat ze verstrengeld was in een kussensloop vol liefde, waaruit ze zichzelf niet kon bevrijden. Hoe Boris er nu in zat, wist ze niet. Vanaf het begin van hun relatie had ze voor zijn initiatieven opengestaan en had deze trouw gevolgd, ondanks dat Boris vervolgens toch weer zijn eigen weg ging. Zijn emoties waren vergelijkbaar met een zak bruine bonen: droog en fantasieloos.

De uitdaging voor Sanny was hoe ze haar gevoelens voor Boris als een soort trance in haar hart kon verzilveren, of hoe ze zich kon bevrijden

als deze relatie kansloos was. Waarom liet Boris de met liefde doordrenkte emoties niet in zijn hart binnenstromen, vroeg Sanny zich af? Was dit een zorgwekkende ontwikkeling of hoorde het bij de zakelijke, emotionele houding van Boris? Moest ze deze relatie accepteren, of moest ze er een punt achter zetten? Voor Boris leek het blijkbaar niets uit te maken, maar bewonderde hij haar wel, vroeg ze zich vervolgens weer af?

Boris was een verhaal apart. Het begon allemaal bij de Zomerparty on the Beach, waar Sanny met haar zus Nanny naartoe zou gaan, maar die zoals gewoonlijk weer op het laatste moment afbelde.

Met een mooie zwoele zomeravond in het vooruitzicht had Sanny zich mooi en sexy aangekleed. Het feestgevoel stroomde al door haar aderen, maar verstokte direct toen haar mobiel afging en ze in het scherm zag dat het haar zus Nanny was die belde.

‘Welke smoes heb je nu weer verzonnen?’ zei Sanny geïrriteerd, toen ze het gesprek aannam.

Het was even stil voordat Nanny op een slome toon antwoord gaf.

‘Ik moet nog een vriendin helpen met het zetten van acrylnagels. Ik had het haar beloofd, omdat ze daar een opleiding voor volgt.’

‘Dat kun je morgen toch ook nog doen? Kom op Nanny’, zei Sanny geërgerd. ‘Ik heb me net omgekleed voor de Zomerparty on the Beach en kijk er al naar uit. De weersverwachting is perfect en het belooft een tiptop avond te worden.’

‘Eigenlijk voel ik me niet lekker en zo’n feest zie ik nu echt niet meer zitten’, zei Nanny met een zucht. ‘Om dan ook nog eens een lange tijd in een overvolle bus met zwetende mensen te staan, dan vervolgens weer zo’n stuk lopen en zoals altijd je weg in de menigte zien te vinden. Pfff, als ik eraan denk, heb ik het al gehad.’

‘Volgens mij belazer je de boel weer zoals gewoonlijk. Heb je weer een vriendje gescoord? En schuif je mij daar nu voor aan de kant? Je bent een bitch’, zei Sanny boos en ze beëindigde het gesprek zonder de reactie van Nanny af te wachten.

Het was altijd gezeur met haar halfzus Nanny, voor wie het een sport was om afspraken te traineren door ze te vertragen of om op het laatste moment af te zeggen. Dat was haar ding.

Toen Sanny nog thuis woonde en ze haar best deed om zich voor een feest leuk aan te kleden, had Nanny altijd commentaar op haar verschijning en was haar vaste uitspraak op een vals lachende toon, dat Sanny met dat dikke lijf voor lul liep in de kleding die ze had aangetrokken, maar als ze vervolgens 's avonds samen ergens naar binnen liepen, zei Nanny in het bijzijn van andere mensen schijnheilig dat Sanny er zo leuk uitzag. Of wanneer Sanny met een wijntje op een luchtige manier een grapje maakte, waar niet iedereen op reageerde, ventileerde Nanny hardop dat ze wel begreep dat niemand haar grapje snapte, omdat Sanny te dom was geweest om een schoolopleiding op vwo-niveau te volgen.

Het was altijd hetzelfde gezeur en getreiter met Nanny. Misschien moest Sanny opgelucht zijn dat Nanny zich zoals gewoonlijk weer aan hun afspraak had onttrokken. Dan maar alleen naar het feest, was het motto van Sanny.

Sanny pakte haar handtas en liep naar de bushalte waar vandaan de transferiumbussen naar het strand reden. Na tien minuten wachten kwam de BeachHub aanrijden, die overvol was met feestgangers. Sanny stapte in de bus en wrong zich tussen het staande publiek in het middenpad.

Bij aankomst op het strand stapte Sanny uit de bus en liep ze met de stroom mee naar de Zomerparty on the Beach. Vanuit de verte hoorde Sanny al een stortvloed van voortreffelijke muziek met onweerstaanbare mixen van prominente dj's galmen. Met de zandduinen in het vizier met daarachter de neerslaande golven aan de kust, genoot Sanny van de ontspannen sfeer. Het strandfeest was precies wat ze nodig had. De geluiden van de muziek, het zand tussen haar tenen, de geur van zomeravond vermengd met zout zeewater, het was perfect. Een feest waar gelachen en gedanst werd, met een onvergetelijk feestgevoel tot diep in de nacht. Sanny ging ervoor.

Ze kocht een Breezer bij een strandtent en al lopend door de menigte nam ze nipjes uit haar flesje. Bij een foodtruck kocht Sanny een stokje met stukjes watermeloen, waar ze hapjes van nam, die ze vervolgens met slokjes Breezer wegdrank. Terwijl ze langzaam van het ene podium naar het andere liep, stroomde het perfecte zomergevoel door haar lijf. Met haar hand trok ze de sexy avondjurk over haar buik strak naar beneden. De vibe van vrijheid en zorgeloos plezier maakte haar los. Ze

voelde zich sexy in haar jurk, en dat bleef niet onopgemerkt. Mannen wierpen haar bliken toe en sommige knipoogden. Het was fijn om gezien te worden en om even niet te denken aan Nanny of haar werk bij Cognities. Ze kreeg ruimschoots de belangstelling waar ze naar snakte, omdat ze zich had uitgesloofd om er perfect uit te zien en dit nu de bevestiging was dat haar geliefde influencer haar van uitstekend advies had voorzien.

De afgelopen weken had Sanny het druk gehad met het uitzoeken van de kledingadviezen voor de Beachparty van allerlei influencers.

Eén van haar favoriete influencers adviseerde haar om een Lexi dress te dragen en stuurde een paar foto's van een mooie Lexi dress mee, met een link waar Sanny deze kon bestellen. Haar advies was om de Lexi dress casual te dragen met slippertjes, omdat het om een strandfeest ging waar door het zand gelopen moest worden. Sanny had nog gevraagd welke kleur het beste bij haar peervormige figuur paste. Het advies van de influencer was om voor een zwarte jurk te kiezen met een print aan de bovenkant. Sanny bedankte de influencer voor haar hulp, maar toen ze de prijs van de Lexi dress zag, schrok Sanny. Driehonderd euro had ze er niet voor over en ze ging op zoek naar alternatieven.

Na een zoektocht vond ze een vergelijkbaar model bij een goedkope webwinkel. Sanny vinkte bij de bestelling ook de bijpassende slippers en handtas aan. Toen het pakket de volgende dag werd afgeleverd, opende Sanny het nieuwsgierig. Het model zag er goed uit, en toen ze de Lexi dress aantrok, draaide ze tevreden voor de spiegel rond. De jurk paste perfect en kleepte haar netjes af, precies zoals de influencer had voorspeld. Daarom was het op de Beachparty niet zo vreemd dat mannen haar nakeken of naar haar knipoogden, alleen de perfecte man had ze nog niet in de massa gespot.

Als een feestbeest begaf Sanny zich in de drukte, wat vanwege de populariteit een tof feest was met livemuziek, waar tijdens de vuurshow allerlei iconisch vuurwerk de lucht in ging. Ze bleef staan bij een vuur- en dansshow die op een podium werd gegeven. Veel bezoekers, bedekt met neonverf, dansten spontaan op een groot danspodium op het ritme van de muziek. Verderop, vlak voor de duinen, was op een ander podium een springtouwwedstrijd gaande waar groepen mensen tegelijk overheen sprongen. Er was zelfs een Thaise tempel ingericht

waar de bezoekers aan een yoga-retreat konden meedoen. Sanny genoot van de relaxte sfeer van het nachtleven en liep van de ene strandbar naar de andere.

Om even uit te puffen, haalde Sanny bij de volgende tent weer een Breezer. Er kwam een man vlak naast haar staan. Toen ze opzij keek en de man bekeek, lachte hij naar haar en ze merkte dat hij bewust naast haar was gaan staan om met haar in contact te komen. De eerste indruk van Sanny was dat de man er wel mee door kon. Niet perfect, maar een praatje met hem kon geen kwaad. Ze glimlachte naar de man, die haar aankeek en hij zei: 'Hey, wat brengt je hier?'

'Hetzelfde wat jou hier brengt', lachte Sanny.

De man bleef oogcontact houden en zei: 'Ik wil niet afgezaagd klinken, maar ik heb het idee dat wij elkaar ergens van kennen.'

Sanny keek de man aan, maar ze twijfelde, want zijn uitspraak was een afknapper. Ze had spijt van haar spontane reactie en ze besloot hier niet verder op in te gaan en zei: 'Ik niet', en ze draaide zich om en liep op haar gemak naar de volgende strandbar, waar de bezoekers van top tot teen in het wit waren gekleed.

Sanny was brutaal, liep in haar zwarte Lexi dress tussen de golf van wit geklede mensen door naar de bar en bestelde een Breezer. Ze keek haar ogen uit, zelfs het personeel was helemaal in het wit gekleed. De dansmuziek klonk luid en Sanny genoot van de party hotspot, waarbij ze met de Breezer in haar hand met haar heupen swingend tussen de danssessies doorliep op weg naar de volgende weelderige feestscène vol met jonge mensen.

Sanny genoot met volle teugen en ze begaf zich af en toe tussen een dansende menigte, rolde haar Lexi dress omhoog en danste half ontbloot in haar zwarte string in de rondte.

Plotseling voelde ze een lichte tik op haar schouder. Sanny draaide zich om en keek recht in de blauwe ogen van een knappe vreemdeling. Zijn glimlach was ontwapenend en zijn houding zelfverzekerd.

'Mag ik je trakteren op nog een Breezer?' vroeg hij charmant.

Sanny knikte en glimlachte terug. Terwijl ze samen naar de bar liepen, voelde ze een tinteling van opwinding door haar lichaam gaan. Wie weet wat deze avond nog voor haar in petto had. De geur van avontuur hing in de lucht.

De vreemdeling stelde zich voor als Lex. Hij had een ontwapenende charme en wist precies hoe hij Sanny moest laten lachen. Ze praatten en dansten, maar na verloop van tijd merkte ze dat Lex af en toe ongeïnteresseerd om zich heen keek. Alsof hij iemand verwachtte.

Sanny besloot om niet te veel na te denken en gewoon te genieten van het moment. Ze liet zich meeslepen door de muziek, maar toen ze samen met Lex een stukje over het strand liep, zag Sanny op afstand een paar mannen bij elkaar staan, waarvan ze de indruk kreeg dat ze in de gaten werden gehouden. Lex leidde haar af, trok Sanny naar zich toe en fluisterde:

‘Lekker ding, ik vind je wel wat.’

Samen liepen ze door het zand, maar Lex leidde haar ongemerkt in de richting van die mannen. Het gaf Sanny een oncomfortabel gevoel waar ze geen behoefte aan had. Ze besloot afstand van Lex te nemen en haar eigen weg in te slaan. Ze draaide zich om, zei gedag en liep alleen terug naar de feestomgeving.

Opgelucht dat ze Lex opzij had geschoven, liep ze tussen de menigte door langs de strandtentjes, waar voor een populaire cocktailbar een lange rij klanten in de wachtrij stond. Het terras was vol met gasten die met een glas in hun hand genoten van de gezellige ambiance.

Toen Sanny langs de volgende strandtent liep, klonk luide Reggaeton muziek, iets wat direct haar aandacht trok. Ja, ze hoorde het goed, Mi Gente, haar favoriete muziknummer van J Balvin. Sanny bekeek belangstellend de gasten op het overvolle terras. Ineens knipperde ze met haar ogen. Stond daar niet haar icoon J Balvin tussen een vriendengroepje te praten? Dronk hij met zijn vrienden een biertje? Het kon niet waar zijn, de jongeman die ze op het terras zag staan, leek echt als twee druppels water op J Balvin.

Stokstijf bleef Sanny staan en ze bekeek ongegeneerd de man op afstand. De man had hetzelfde mediterrane uiterlijk als J Balvin, het slanke soepele lichaam, met het korte zwarte haar wat opgeschoren was. Het dunne baartje met het smalle zwarte snorretje en niet te vergeten; hij droeg een grove gouden ketting om zijn hals, die dominant over zijn zwarte T-shirt hing.

Sanny liep langs het terras langzaam terug en bleef op de grens naar het volgende terras stilstaan en observeerde de J Balvin look-a-like, die nu met allerlei handgebaren tussen zijn vrienden op het terras stond te

lachen. Ze liet haar ogen over hem heen glijden, terwijl haar gedachten alle kanten opschoten. Wat als ze naar hem toe zou gaan? Wat als ze eindelijk een keer iets zou doen wat echt buiten haar comfortzone lag? Het was een zeldzaam gevoel voor haar, dit soort rauwe, impulsieve aantrekkingskracht. Het overviel haar, maar tegelijk voelde het opwindend. Ze wist dat ze voorzichtig moest zijn, maar die gedachte verdween snel naar de achtergrond terwijl ze langzaam naar het terras liep.

Ze had de indruk dat er geen vriendinnen bij de groep jongemannen hoorden en Sanny nam het ondeugende besluit om het groepje te benaderen. Of het J Balvin was of niet, deze vent moest ze zien te scoren. Hij was te mooi om hem door haar vingers te laten glippen. Ze liep langzaam naar het vriendengroepje en voegde zich er brutaal tussen, zocht oogcontact met de J Balvin look-a-like en vroeg met het zweet in haar handen: 'Ben je er klaar voor?'

De man keek Sanny verwonderd aan, maar hij twijfelde geen moment, pakte de hand van Sanny vast en trok haar tegen zich aan en zei zwoel: 'Lekkere chick', en hij begon spontaan op het Reggaeton-ritme van de harde muziek erotisch tegen haar aan te schuren en fluisterde in haar oor: 'Je ruikt lekker', en hij kustte Sanny vol op haar mond. Ze voelde een warme hand zachtjes tegen haar rug drukken. Hij had haar aangeraakt, subtiel maar zelfverzekerd. Sanny hield haar adem in, haar huid tintelde op de plek waar zijn hand haar aanraakte. Ze wilde meer, dat wist ze zeker. Maar tegelijkertijd vochten haar gedachten tegen dat verlangen. Ze kende deze man niet eens.

'Wat is je naam?' vroeg ze uiteindelijk, niet in staat haar nieuwsgierigheid langer te bedwingen.

Hij keek haar een moment aan, alsof hij overwoog of hij haar antwoord zou geven. Toen glimlachte hij weer, maar dit keer met een vleugje mysterie. 'Noem me maar... JB', zei hij, bijna plagend.

Sanny grinnikte. 'Serieus?'

Hij boog zich dichterbij haar toe, zijn mond vlak bij haar oor.

'Misschien ben ik wel beter dan J Balvin.'

Zijn stem was laag en zijn adem kriebelde zachtjes langs haar huid. Ze voelde haar lichaam reageren, een golf van warmte die zich van haar maag naar haar borst verspreidde. Ze kon niet meer helder denken. Wat als ze meeding in dit spel? Wat als ze zichzelf eindelijk eens liet gaan? Ze had al te lang geleefd in de schaduw van anderen, zoals van haar zus

Nanny en haar moeder Gerda. Misschien was het tijd om haar eigen weg te kiezen, om een avond toe te geven aan wat ze echt wilde.

Hij keek haar aan met hetzelfde intense blik die haar vanaf het eerste moment had betoverd. Ze hoefde geen woorden meer te wisselen. Alles wat ze wilde zeggen, stond al in haar ogen geschreven. Ze voelde zijn handen langzaam naar haar middel glijden, terwijl hun lichamen tegen elkaar schuurden. De afstand tussen hen leek weg te smelten, en voor ze het wist, voelde ze zijn lippen weer zachtjes tegen de hare drukken. Het was een kus vol belofte, vol verlangen, en voor de eerste keer in lange tijd voelde Sanny zich compleet. Geen onzekerheden, geen twijfels. Alleen dit moment, op het strand, met de man die haar eindelijk het gevoel gaf dat ze er mocht zijn, precies zoals ze was.

Sanny was die avond helemaal losgegaan. Het strandfeest, de Breezers, de muziek... het was allemaal te veel geworden. Ze had geen controle meer over haar impulsieve lusten en had de J Balvin-look-a-like, die Boris heette, ongeneerd afgekluisd.

Zijn geur, de manier waarop hij haar vastpakte, het voelde allemaal onweerstaanbaar. Terwijl de zon langzaam opkwam, wierp hij haar een zelfverzekerde glimlach toe en vroeg nonchalant: 'Geef me je nummer voordat je vertrekt. Ik weet dat je me leuk vindt.'

Sanny gaf haar nummer met een hoofd licht van de drank en de opwindende in haar lijf.

'Hoe zit het met jouw nummer?' vroeg ze op een zachte, maar uitdagende toon.

Boris wuifde haar vraag weg, zijn lippen gekruld in een mysterieuze glimlach.

'Dat komt wel goed', zei hij op een toon die evenveel belofte als verborg.

Later, toen Sanny de BeachHub instapte om naar huis te gaan, spookten de woorden van Boris door haar hoofd. Zijn fluisteringen of ze net zo heet was als hij en of ze ook zo'n 'freak' was, lieten haar niet los. Dat had nog nooit een vent tegen haar gezegd. Dat belofte nog wat. Sanny was van zijn ruwe bolster gecharmeerd en ze had aan Boris gevraagd of hij gevoel voor humor had, waarop hij haar alleen maar lachend had

aangekeken. Was het alleen de drank die hem zo zelfverzekerd maakte, of was hij echt zo'n ruwe bolster met een zachte kern?

Sanny dacht terug aan de momenten in de cocktailbar. Ze had zich in eerste instantie onzeker gevoeld, maar toch aangetrokken tot de onverschrokken houding van Boris. Ze besloot om af te wachten of Boris met haar contact zou opnemen, omdat hij zijn mobiele nummer niet aan haar wilde geven en ze vroeg zich af of hij zonder drank op ook echt de freak was die hij suggereerde te zijn.

Boris was een opvallende verschijning, een kerel die als twee druppels water op J Balvin leek. De playgirl van de J Balvin look-a-like leek Sanny wel wat. Ze droomde al over het sexy lingersetje dat ze in de webwinkel zou bestellen voor hun eerste ontmoeting en ze duwde haar rugzak, die in de BeachHub op haar schoot lag, tegen haar buik alsof het Boris was. Boris kon op haar vertrouwen; zijn geheimen zouden veilig bij haar zijn.

Toen Sanny eindelijk thuis was, kwam er een berichtje van haar moeder Gerda binnen, omdat ze weer eens een woordenwisseling met Nanny had gehad. Nanny beschuldigde haar moeder Gerda over van alles en nog wat, en vervolgens stond Nanny natuurlijk altijd weer aan haar moeders kant. Sanny zuchtte diep, het was altijd hetzelfde liedje. Ze kon op niemand rekenen, behalve op zichzelf. Sanny keek naar het lege scherm van haar telefoon, hoopvol dat Boris iets zou laten horen. Maar niets. Ze zuchtte opnieuw, legde haar telefoon opzij en besloot zich voorlopig op haar werk te concentreren. Misschien zou daar iets interessants gebeuren en zou de dag haar verrassen, net zoals Boris dat had gedaan.

*Het verhaal over de eenzame weg,
Een snelweg die niemand kent.
Jackhalzen loeren op elke hoek,
Slaan hun slag, onzichtbaar als een vloek.
Je komt niet terug als je gaat,
Je verliest jezelf in het kwaad.
Het is voorgoed,
Ondanks je moed.*

Uitgaven **Iris Pinson**

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

2025

Jackal Highway

Carrière, erotiek en tragiek

E-book ISBN 9789083334257